

162

Undervisningsministeriet. København, den 14. februar 1952.

1. kt. journ. nr. 1436/51.

Ved ændringsforslag til forslag til finansloven for finansåret 1949—50 (RT 1948—49, tillæg B. sp. 1635-36) blev der ved en tekstanmærkning tilvejebragt hjemmel for ydelse af tilskud til medhjælp for skolelægerne indenfor det i skolelægeloven af 12. juli 1946 § 11 fastsatte maksimumsbeløb (5 kr. + honorartillæg pr. person), også når den antagne medhjælp ikke måtte være godkendt af sundhedsstyrelsen som skole-sundhedsplejerske, hvilket ellers efter loven er forudsætningen for ydelse af stats-tilskud til medhjælp for skolelægerne.

Den således tilvejebragte hjemmel, der var gældende for 3 år fra 1. april 1947 at regne, var begrundet i manglen på uddannede sundhedsplejersker, som førte indenrigsministeriet til i et cirkulære af 27. september 1948 at henstille til kommunerne, at der af hensyn til spædbørnssundhedsplejens varetagelse vistens nogen tilbageholdenhed ved antagelse af egentlige sundhedsplejersker som medhjælp for skolelægerne, ligesom det af hensyn til manglen på andre sygeplejersker henstilledes at vise tilsvarende tilbageholdenhed ved antagelse af sådanne.

Med hjemmel i ovennævnte tekstanmærkning og iøvrigt i henhold til skolelægelovens § 11 fastsatte undervisningsministeriet derefter i cirkulære af 19. september 1949 statens tilskud til skolelægeordningen til 50 pct. af udgiften, dog højst i forhold til følgende beløb:

- a) 5 kr. pr. person + det til enhver tid gældende honorartillæg, hvis der er ansat en af sundhedsstyrelsen godkendt sundhedsplejerske eller autoriseret sygeplejerske,
- b) 4 kr. pr. person + tillæg, hvis der er antaget anden medhjælp for skolelægen,
- c) 3 kr. pr. person + tillæg, hvis ingen medhjælp er antaget.

Den således gældende ordning blev siden med det ærede udvalgs tilslutning i skrivelse af 6. juni 1951 (aktstykke nr. 927) forlænget til den 31. marts 1952.

Efter de for indenrigsministeriet foreliggende oplysninger må den tidligere mangel på uddannede sundhedsplejersker nu antages at være ophørt, og som følge heraf udstedte indenrigsministeriet efter forhandling med undervisningsministeriet under 27. august 1951 et cirkulære, hvori udtaltes, at man ikke længere havde noget imod, at sundhedsplejersker med uddannelse fra Aarhus Universitet ansattes som medhjælper for skolelægerne, samt at statens tilskud til kommunernes udgifter til skolelægeordningen fra den 1. april 1952 ikke ville kunne beregnes i forhold til et højere beløb end 5 kr. årlig + tillæg, hvis der er ansat en særlig skolesundhedsplejerske, og 3 kr. årlig + tillæg, hvis der ikke er ansat en sådan, alt som angivet i skolelægelovens § 11.

Det har imidlertid vist sig ønskeligt at skabe mulighed enten for en varig godkendelse af visse af de i henhold til indenrigsministeriets cirkulære af 27. september 1948 truffene midlertidige medhjælpsordninger eller dog for en mere gradvis afvikling af disse ordninger, og der er derfor mellem indenrigsministeriet, sundhedsstyrelsen og undervisningsministeriet opnået enighed om, at den siden 1. april 1947 gældende midlertidige tilskudsordning af hensyn til de nødvendige forhandlinger om den endelige tilrettelæggelse af den fremtidige ordning bør forlænges endnu et år indtil den 31. marts 1953.

Under henvisning hertil skal man med finansministeriets tilslutning herved anmode det ærede udvalg om ved 3. behandling i folketinget af forslag til finanslov for finansåret 1952—53 at ville fremsætte følgende ændringsforslag som stillet af undervisningsministeriet:

Til § 21 II. A. 15. Tilskud til gennemførelse af lov nr. 413 af 12. juli 1946 om skolelæger.

Til kontoen knyttes følgende tekstanmærkning:

Undervisningsministeriet bemyndiges til for finansåret 1952—53 at yde et i forhold til den pågældende medhjælps kvalifikationer fastsat tilskud indenfor det i skolelægeloven af 12. juli 1946 § 11 fastsatte maksimumsbeløb af 5 kr. + honorartillæg pr. person, når der for skolelægen er antaget medhjælp, selv-